

РЕШЕНИЕ

№ 5617

гр. София, 07.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Силвия Житарска

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5254** по описа за **2021** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С. срещу Решение на СРС от 09.04.2021 г., 22 състав, по НАХД №1461/ 2021 г., с което е отменено наказателно постановление № 554233-Р581615/ 07.01.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП С., с което на основание чл. 178 от ЗДДС на В. Т. И. е наложена „глоба“ в размер на 600,00 лева за нарушение на чл. 97а, ал.4 от ЗДДС във връзка с чл.97а, ал.2 от ЗДДС. Решението се обжалва, като незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираната касационна жалба. Иска се неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се представлява. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – редовно призован, явява се лично. Оспорва касационната жалба.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, моли решението на СРС да бъде

отменено, а процесното НП-потвърдено.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С обжалваното решение е отменено процесното НП, с което на основание чл. 178 от ЗДДС на В. Т. И. е наложена „глоба“ в размер на 600,00 лева за нарушение на чл. 97а, ал.4 от ЗДДС във връзка с чл.97а, ал.2 от ЗДДС.

От фактическа страна, съдът е приел за установено, че на 02.12.2020 г. при извършена проверка по повод подаване на заявление за регистрация по ЗДДС, е установено, че жалбоподателят, в качеството си на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1,5,6 от ЗДДС, предоставило облагаеми услуги с място на изпълнение извън територията на страната, за които данъкът е изискуем от получателя по чл.82, ал.2 от ЗДДС, не е подал заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7-дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем, данъчно събитие - фактура № [ЕГН]/24.04.2020 г.

На жалбоподателя бил издаден акт за установяване на административно нарушение, а въз основа на него - съставено процесното наказателно постановление.

От правна страна, Софийски районен съд е счел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени изискванията на закона досежно материалната компетентност на техните издатели.

За да отмени процесното наказателно постановление, съдът е приел, че при издаване на същото, както и на АУАН, са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с датата на извършване на противоправното деяние и неговото описание.

Настоящата инстанция споделя напълно този извод.

Според нормата на чл. 97а, ал. 2 и 4 от ЗДДС, на регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 с място на изпълнение на територията на друга държава-членка. Така, за лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

Правилно съдът е констатирал, че нито в АУАН, нито в НП е указана датата на извършване на нарушението - от кой момент бездействието на жалбоподателя е съставомерно. Същата не може да се изведе и от обстоятелствената част на цитираните актове, доколкото при описанието на нарушението не е става ясно кога е настъпило данъчното събитие. Както бе посочено по-горе, в АУАН и НП е посочено „данъчно събитие - фактура № [ЕГН]/24.04.2020 г.“. По –нататък е отразено, че жалбоподателят е издал не една, а няколко фактури - с номера от [ЕГН]/ 24.04.2020 г. до[ЕИК]/ 20.11.2020 г. на стойност 22 918.09 лв. В същото време се твърди, че данъчното събитие е възникнало три дни преди издаване на първата фактура – на 21.04.2020г., а малко по-надолу пък се сочи, че данъкът е станал изискуем на датата на възникване на данъчното събитие, като се твърди, че това е момент, предхождащ цитираните фактури с две години - 24.04.2018 г.

При тези обстоятелства, настоящата инстанция се солидаризира напълно със становището в оспореното решение, че в обжалваното НП не е посочено ясно и недвусмислено датата на извършване на нарушението. Напротив, от хаотичното описание на последното не може да се извлече кога според наказващия орган е настъпило данъчно събитие, респективно кога е станал изискуем данъкът за доставката и от кой момент следва да се брои седемдневният срок за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС.

Датата на извършване на противоправното деяние, както и обстоятелствата при които е осъществено, са съществени елементи от състава на административното нарушение и като такива са включени в предмета на доказване. Ето защо, на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице следва да бъде предоставена възможност да ги узнае от самото начало на производството, за да организира своевременно и пълноценно защитата си. Това в случая не е сторено. Неспазването на изискванията на чл.42 т.4 и чл.57 т.5 от ЗАНН всякога представлява съществено процесуално нарушение и като такова –основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

Като е достигнал до същия правен извод, и е отменил процесното НП, първоинстанционният съд е постановил решение в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, съдът намира за неоснователно направеното искане от касационния жалбоподател за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.04.2021 г., 22 състав, по НАХД №1461/ 2021 г. на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване

и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.